

לקוטי אמרים

אבל בתפלה בכוונה

ותורה בכוונה לשמה הרי הכוונה מתלבשת באותיות הדבור הואיל והיא מקור ושרש להן שמחמתה ובסיבתה הוא מדבר אותיות אלו לכן היא מעלה אותן עד מקומה בי"ם דיצירה או דבריאה לפי מה שהיא הכוונה בדחילו ורחימו שכליים או טבעיים כו' כנ"ל ושם מאיר ומתגלה אור א"ס ב"ה שהוא רצון העליון ב"ה המלוכש באותיות התורה שלומד ובכוונתו או בתפלה ובכוונתה או במצוה ובכוונתה בהארה גדולה לאין קץ מה שלא יכול להאיר ולהתגלות כלל בעוד האותיות והמצוה בעוה"ז הגשמי לא מינה ולא מקצתה עד עת קץ הימין שיתעלה העולם מגשמייתו ונגלה כבוד

הגהה

(ושם מאיר ומתגלה ג"כ היחוד העליון הנעשה בכל מצוה ות"ת שהוא יחוד מדותיו ית' שנכללות זו בזו ונמתקות הגבורות בחסדים ע"י עת רצון העליון א"ס ב"ה המאיר ומתגלה בבחי' גילוי רב ועצום באתערותא דלתתא היא עשיית המצוה או עסק התורה שבהן מלוכש רצון העליון א"ס ב"ה אך עיקר היחוד הוא למעלה

ה' וגו' כנ"ל באריכות* ובזה יובן היטב הא דדחילו ורחימו נקראי' גרפין ד"מ כדכתי' ובשתיים יעופף [וכמ"ש הרח"ו ז"ל בשער היחודים פי"א] שהכנפים בעוף הן זרועות

מעלה בעולם האצילות ששם הוא מהות ועצמות מדותיו ית' מיוחדו' במאצילן א"ס ב"ה ושם הוא מהות ועצמות רצון העליון א"ס ב"ה והארתן לכד היא מאירה בבי"ע בכל עולם מהן לפי מעלתו ואף שנפש האדם העוסק בתורה ומצוה זו אינה מאצילות מ"מ הרי רצון העליון המלוכש במצוה זו והוא הוא עצמו הדבר הלכה והתורה שעוסק בה הוא אלהות ואור א"ס המאציל ב"ה שהוא ורצונו אחד וברצונו ית' האציל מדותיו המיוחדות בו ית' וע"י

האדם כו' ובתיקונים פי'
 שהעוסקים בתורה ומצות
 בדחילו ורחימו נקראים
 בנים ואם לאו נק' אפרוחים
 דלא יכלין לפרחא*
 כי כמו שכנפי העוף
 אינם עיקר העוף
 ואין חיותו תלוי בהם
 כלל כדתנן ניטלו אגפיה
 כשרה והעיקר הוא ראשו
 וכל גופו והכנפיי' אינם
 רק משמשים לראשו וגופו
 לפרחא בהון וכך ד"מ
 התורה ומצות הן עיקר
 היחוד העליון ע"י גילוי
 רצון העליון המתגלה על
 ידיהן והדחילו ורחימו הם
 מעלים אותן למקום
 שיתגלה בו הרצון אור אין
 סוף ברוך הוא והיחוד
 שהן יצירה ובריאה*
 והנה אף דדחילו ורחימו
 הם ג"כ מתרי"ג מצות

גילוי רצונו המתגלה ע"י עסק
 תורה ומצוה זו הן נכללות זו בזו
 ונמתקות הגבורות בחסדים בעת רצון
 (זו):

הגהה

(ובתיקון מ"ה דעופא הוא מט"ט
 רישא דיליה י' וגופא וא"ו ותרין גרפין
 ה' ה' כו' והיינו עולם היצירה שנקרא
 מט"ט ובו הן גופי הלכות שבמשנה
 ורישא דיליה הן המוחין ובחי' חב"ד
 שהן פנימיות ההלכות וסודן וטעמיהן
 ותרין גרפין דחילו ורחימו הן ה'
 עילאה שהיא רחימו וה' תתאה היא
 יראה תתאה עול מלכות שמים ופחד
 ה' כפחד המלך ד"מ שהיא יראה
 חיצונית ונגלית משא"כ יראה עילאה
 ירא בושת היא מהנסתרות לה'
 אלהינו והיא בחכמה עילאה יו"ד של
 שם הוי"ה ב"ה כמ"ש בר"מ):

הגהה

(או אפילו בעשיה בי"ם דקדושה
 מקום מצות מעשיות וכן מקרא
 אבל במשנה מתגלה היחוד ואור
 אין סוף ברוך הוא ביצירה

הגהה

(או אפילו בעשיה בי"ס דקדושה
מקום מצות מעשיות וכן מקרא
אבל במשנה מתגלה היחוד ואור
אין סוף ברוך הוא ביצירה
ובתלמוד בבריא' דהיינו שכלימוד
מקרא מתפשט היחוד ואור א"ס
ב"ה מאצילו' עד העשיה ובמשנה
עד היצירה לבדה ובתלמוד עד
הבריאה לבדה כי כולן באצילות
אבל קבלה אינה מתפשטת כלל
מאצילות לבי"ע כמ"ש בפרע"ח):

שיתגלה בו הרצון אור אין
סוף ברוך הוא והיחוד
שהן יצירה ובריאה*
והנה אף דדחילו ורחימו
הם ג"כ מתרי"ג מצות
אעפ"כ נקראין גרפין להיות
כי תכלית האהבה היא
העבודה מאהבה ואהבה
בלי עבודה היא אהבה
בתענוגים להתענג על ה'
מעין עוה"ב וקבלת שכר
והיום לעשות' כתי' ולמחר